

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, MDCCXVIII

Casus XI. Argumentum. Apposito pacto in limine foundationis Canonicatus,
quod Canonicus teneatur residere, & interesse Divinis Officijs si non
resideat, an, & quando amittat distributiones?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72203)

ftis, sequitur, quòd possit per Substitutum supplere.

Et ita resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in *Salisburgen. Residentia* 4. Februarii 1713.

ARGUMENTUM.

Apposito pacto in limine foundationis Canonicatus, quòd Canonicus teneatur residere, & interesse Divinis Officiis, si non resideat an, & quando amittat distributiones?

SUMMARIUM.

- 1 Canonici Beneficiati, aut Portionarii in Cathedralibus, aut Ecclesiis Collegiatis debent residere, nec possunt abesse à residentia ultra tres menses.
- 2 Fructus Præbendarum Canonicalium consistunt in duobus, scilicet in corpore ipsius præbendæ, & in distributionibus quotidianis.
- 3 Canonicus si non resideat, nec interfit Divinis Officiis, eo quia est in servitio Episcopi non amittit distributiones quotidianas, Amplia, ut ibi, & limita, ut ibi.
- 4 Episcopus potest assumere Canonicum ad sui famulatum, qui ei inserviat.
- 5 Canonico inservienti Episcopo, an, & quando debeantur duæ ex tribus partibus distributionum, reservata tertia parte favore Canonicorum actu inservientium.
- 6 Indultum concessum Episcopo Leodiensi, an comprehendat non solùm illos Canonicos, quorum opera utitur in usu Regiminis suæ Diocesis, sed etiam illos, quorum opera utitur in quacumque functione, & num. 8.
- 7 Dictio -- Quocumque -- est tam lata, ut suum effectum operetur necesse est, ut comprehendat omnia.
- 9 Indultum concessum Episcopo Leodiensi suffragatur Canonicis pro illius Ecclesiæ, & Principatus assumptis ad effectum consequendi distributiones quotidianas, anniversaria, omniaque emolumenta debita ratione residentia, & interessentia in Choro, nisi aliter dispositum non fuerit à Testatoribus.
- 10 Dispositionibus Testatorum Summus Pontifex derogare non solet.
- 11 Privilegium Principis decet esse mansurum.
- 12 Depositiones ad proprium Commendum exaratae nihil probant.
- 13 Ex in observantia præcedentis Indulti fieri non potest illatio ad inobservantiam, confirmis Indulti posterioris.
- 14 Canonici, qui non expleverunt annalem, & strictam residentiam ad formam Statutorum propriæ Ecclesiæ, & assumpti ab Episcopo Leodiensi pro servitio Diocesis non gaudent præfato Indulto, nec quoad massam grossam, nec quoad alia emolumenta.
- 15 Canonicus si non resideat, nec interfit Divinis Officiis eo, quia sit infirmus non amittit distributiones quotidianas, & n. 18., & 19.
- 16 An, & que infirmitas sit causa sufficiens ad lucrandas distributiones, & n. 17.
- 17 Distributiones quotidiane non debentur Canonico infirmo, si aliàs sanus non esset solus residere.
- 19 Infirmitas Canonici non residentis ex quibus probetur.
- 20 Episcopus an possit restringere Indultum eximens Canonicum infirmum à residentia durante infirmitate?
- 21 Ex eo, quod Canonicus infirmus transeat ad domum vicinam, descendat, quandoque in suum viridarium, desumi non potest argumentum ad possibilitatem accedendi ad Chorum.
- 22 Statutum, quod non est in observantia, non est attendendum.
- 23 Indultum vacandi à Choro ex causa infirmitatis obtentum à Canonico infirmo, suffragatur pro laudemis quinquennis, exceptis anniversariis.
- 24 Canonico coadjuto infirmo non debentur distributiones, si coadjutor sanus non interfit Divinis Officiis.
- 25 Canonicus jubilatus percipit omnes distributiones.
- 26 Canonicus obtinere non potest Indultum jubilationis, nisi post 40. annorum servitium continuò Ecclesiæ præstitum.
- 27 Jubilatio conceditur Canonico non solùm in præmium continui laboris præstiti Ecclesiæ spatio 40. annorum, sed etiam constituto de aliqua alia causa commiserationis una cum laudabili servitio, ut n. 22.

.Tem-

- 28 *Tempus, quo Canonicus fuit absens à Choro ex indulto, an computari possit ad effectum obtinendi jubilationem?*
- 29 *Jubilatio conceditur Canonico, qui præstitit Ecclesie continuum 40. annorum servitium, & n. 30.*
- 31 *Anni Coadjutoria, an computari possint in servitio quadragenario ad effectum obtinendi Indultum jubilationis.*
- 32 *Indultum jubilationis suffragatur indistinctè, quoad omnes distributiones.*
- 33 *Canonicus si non resideat, nec interfit Divinis Officiis, eo quia sit carceratus, exulatus, excommunicatus, aut suspensus injustè, aut detentus per vim ab aliquo non amittit distributiones quotidianas, sed intellige, ut ibi.*
- 34 *Canonico impedito, aut violenter à Capitulo expulso à possessione Canoniciatus debentur distributiones; Et quare? Vide n. 35.*
- 36 *Canonicus absens ex Privilegio, vel pro evidenti Ecclesie utilitate, vel quia adfit necessitas non interessendi, lucratur distributiones.*
- 27 *Canonicus absens ex causa Terræmotus lucratur distributiones.*
- 38 *Canonicus, si non resideat, nec interfit Divinis Officiis, eo quia nolit residere, amittit distributiones quotidianas, quæ accrescunt presentibus, & interessentibus.*
- 39 *Canonicus non residens primo anno privatur dimidia parte fructuum, secundo anno omnibus fructibus, crescente autem contumacia potest cogi ad residendum per Censuras, vel privari Beneficio. Limita, ut n. 40.*
- 41 *Canonicus non residens ad hoc ut privari possit dimidia parte fructuum, aut omnibus fructibus, aut Canoniciatu, quid requiritur?*
- 42 *In personaliter citato non requiritur trina monitio.*
- 43 *Canonicus absens, si personaliter citari non possit, quid sit agendum?*

CASUS XI.

Tertius fundavit Canoniciatum in primæ erectione Ecclesiæ Cathedrali cum reservatione juris patronatus favore suorum descendendum apposita lege, ut Canonicus teneatur residere, & interesse Divinis Officiis juxta morem, & consuetudinem aliorum Canonicorum. Quæritur an si Canonicus non resideat, nec interfit Divinis Officiis amittat distributiones quotidianas.

Pars II.

1 Pro cujus resolutione sciendum est, quòd Canonici Beneficiati, aut Portionarii in Cathedralibus, aut Ecclesiis Collegiatis Insignibus debent residere, & interesse statutis horis Divinis officiis, nec possunt abesse à residentia ultra tres menses, itaut distributiones debeantur solis interessentibus; ii verò, qui non resident, nec intersunt ultra tres menses; non obstante quocumque statuto, & consuetudine primo anno priventur dimidia parte fructuum; secundo anno omnibus fructibus; crescente autem contumacia procedendum est ad privationem tituli juxta dispositionem Concilii Tridentini *sess. 24. de reformat. cap. 12.* Quæ conciliaris dispositio conformatur dispositioni *Text. in cap. consuetudinem de Cleric. non residen. in Ecclesia, vel præbenda in 6., ibique Gemin. & Monach. num. 6.*

2 Sciendum est etiam, quòd fructus Præbendarum Canonicalium consistunt in duobus, scilicet in corpore ipsius Præbendæ, ut quando quilibet Canonicus habet certas possessiones pro sua Præbenda, & in distributionibus quotidianis, quæ dantur, vel in pecuniis, vel in Cibariis, puta pane, & vino juxta *Gloss. in dicto cap. consuetudinem verb. consuetudinem ibique Gemin. num. 1. §. Statuimus Abb. in cap. de catero de Cleric. non residen. quæ quotidianæ distributiones introductæ fuerunt, ut Canonici melius vacarent horis Divinis, videlicet, ut si non amore Dei, saltem cupiditate pecuniæ interessent Divinis servitiis juxta supradictam Glossam, ibique Monach. num. 5. Quibus præsuppositis.*

3 Respondeo ad quæstionem Primò: si Canonicus non resideat, nec interfit Divinis Officiis juxta morem, & consuetudinem aliorum Canonicorum, eo quia sit in servitio Episcopi, non amittit omnes distributiones quotidianas, si in istis consistant fructus Canoniciatus, sed solum tertiam partem illarum juxta *Text. in cap. de catero de Cleric. non residen., ibique Abb. nu. 1., Butr. num. 1., & 2. Anan. num. 1., dummodo Canonicus inserviens Episcopo hoc non affectaverit Anan. ubi supra num. 1.*

Et ita etiam resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in Anagnina distributionum 27. Maji 1713., ubi expositum fuit, quòd Episcopus Anagninus,

V u u sua

suæ conscientia moderatorem, ac Theologum selegit Sacerdotem Camillum Pascuccium, cui subinde Cathedralis Ecclesiæ Canonicalem præbendam contulit. Quoniam verò sub anno 1710. mox dictus Pascuccius per trimestre Episcopi Lateri adhæsit in oppido Acuti, plerique ex Canonicis in dubium revocare cœperunt, num hujusce absentia tempore lucrifacere ipse possit ejusmodi præbendæ proventus, qui ex quotidianis distributionibus integre constituuntur; Quare prælaudato Pascuccio ad AC. provocante super executione decreti emanati in Anagnina diei 17. Aprilis 1706., quo jam decisum perhibetur, Canonicum familiarem Episcopi in sui absentia percipere posse distributiones, amissa dumtaxat tertia parte, Capitulum, & Canonici exagerrantes, resolutionem præindicatam, unica tantum Parte informant, tunc emanasse, controversiam hujusmodi ad Sacram Congregationem remiserunt.

Unde proposito dubio: *An Canonico Camillo Pascuccio Familiari, & commensali Episcopi, & per eundem in sui Theologum assumpto, & apud eundem Episcopum tempore æstivo degentem in Terra Acuti debeantur distributiones quotidiana, & pro qua parte? Responsum fuit: Affirmative amissa tertia Parte.*

In quam sententiam Ego quoque inclinabam studens in hac causa, apud R.P.D. meum Petra. Etenim Episcopus potuit assumere Canonicum Pascuccium ad sui famulatum, qui eidem inserviat juxta *Text. in cap. de cetero, & in cap. ad Audientiam 15. de Cleric. non resid.* Et cum omnes fructus, sive redditus Ecclesiæ Cathedralis Anagninæ consistant in distributionibus quotidianis eidem Canonico debentur duæ ex tribus partibus dd. distributionum, reservata tertia parte favore Canonicorum actu dictæ Ecclesiæ inservientium; *Fagnan. in d. cap. de cetero nu. 3. & seqq. Barbos. de offic. & potest. Episcopi alleg. 53. num. 143.*, ubi refert resolutionem ejusdem Sacræ Congregationis in una *Compostellana 2. Julii 1633.* favore familiaris, ac Magistri cubiculi illius Episcopi. *Garz. de Benefic. part. 3. cap. 2. tit. de resid. Dignit. Canon. num. 351. Pignatell. consult. 49. tom. 5., & consult. 115. num. 27. tom. 9.*

Idem etiam sentiebam in una *Leodren. fructuum, & distributionum 2. Decembris 1713.*, ubi suppliciter exponente Josepho Clemente ex Ducibus Baviaræ Episcopo, & Principe Leodiensi, quòd pro impiorum dogmatum extirpatione, ac pro bono, felicitique regimine Diocesis tum locorum numero, tum Cleri Sæculari, & Regularis copia undique amplissima, quamplurium Ecclesiasticarum Personarum opera admodum indigeret, SS. D. N. ex voto, Sacræ Congregationis Concilii cum hujusmodi Indulto coonestare est dignatus: *Tibi ad quinquennium à data præsentium computandum dictæ Diocesis Leodiensis opera in usu Regiminis ejusdem Diocesis, nec non in quocumque functione, seu munere, quòd te, sive uti prædictæ Ecclesiæ Leodien., quoad temporalia solum, quò verò ad Spiritualia, & ab eis dependentia unà cum coadministratore, ut præfertur, deputato, & pro tempore auctoritate Apostolica deputando Administratorem, sive uti Principem in temporalibus ratione ejusdem Ecclesiæ concernat, ubicumque etiam extra Diocesis præfatam degas, uti liberè, & licitè possis, ita tamen ut ex quacumque Ecclesiâ, sive Leodien., sive alia Civitatis, & Diocesis hujusmodi non plures, quàm duos assumes, & dummodo ipsi Canonici se criminalibus negotiis non immisceant, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur, ac insuper Canonicis præfatis, quòd donec in muneribus sibi per se, quoad temporalia solum, quò verò ad Spiritualia, & ab eis dependentia unà cum Coadministratore præfato vigore præsentium impositis, fuerint occupati ab eorum respectivè Ecclesiis abesse, ac interim omnia, & singula, fructus, redditus, proventus, Jura, obventiones, ac emolumenta quacumque ac distributiones etiam quotidianas ordinarias, & extra ordinarias, & ad eos ratione suorum Canonicatum, & Præbendarum, si in dd. Ecclesiis respectivè personaliter residerent, ac Divinis Officiis assidue interessent, auctoritate præsentis, ac tenore concedimus, & indulgemus: Quoniam verò prælaudatus Episcopus, & Princeps, qui in his temporum perturbationibus extra Leodiensem Diocesis moram trahit, jam sub die 19. Novembris 1704. Pastoris turmarum ad sui Corporis custodiam*

diam Excubantium munus contulit Jo. Renero Berto Canonico Collegiatae Foffensis ejusdem Diocesis cum communicatione Privilegiorum præmemorati Indulti, contingit, quod ejusdem Collegiatae Capitulum in dubium revocet, numquid prælibatus Canonicus in sui absentia percipere valeat fructus, & distributiones non secus, ac si Choro interesset. Quare juxta morem desuper informatum requisitus, Eminentissimus Bussus tunc Nuncius ad tractum Rheni, veritatem expositorum comprobavit, propitiumque oratori votum aperuit, eo sub obtentu, quod jam dictum Indultum Canonicis faveat in quacumque functione, vel munere prælaudato Episcopo morem gerentibus; Cæterum idem Eminentis. Relator quædam Jura sibi ex parte Capituli exhibita transmissit, quibus idem demonstrare nititur ejusdem Indulti participes tantum fieri posse Canonicos, quorum opera in negotiis, & Gubernio Leodiensis Diocesis sæpeditus Episcopus, & Princeps utitur, nequidem verò id allegari posse ab oratore, qui Pastorale munus inter militares turmas ejusdem Principis custodiæ additas exequitur extra prælibatam Diocesim. Unde proposito dubio: *An Indultum concessum Episcopo Leodiensi suffragetur Canonico Joanni Renero Berto in casu, & ad effectum, de quo agitur.*

6 Affirmativè reslendum dicebam quoniam hujusmodi Indultum comprehendit non solum illos Canonicos, quorum opera utitur Episcopus Leodien. in usu Regiminis suæ Diocesis, sed etiam illos, quorum opera utitur in quacumque functione seu munere, & ubicumque etiam extra Diocesim præfatam ipse degat ibi: *Tibi ad quinquennium à data presentium computandum, octo Canonicorum dictæ Diocesis Leodiensis opera in usu Regiminis ejusdem Diocesis, nec non in quacumque functione, seu munere, quod te sive uti prædictæ Ecclesiæ Leodien. &c. sive uti Principem in temporalibus ratione ejusdem Ecclesiæ concernant, ubicumque etiam extra Diocesim præfatam degas, uti libere, & licite possis.* Unde cum Pontifex Indultum non restrinxerit ad solum casum utendi opera Canonicorum eligendorum in negotiis Ecclesiasticis respicientibus gubernium Ecclesiæ, sed in quocumque munere, &

Pars II.

7 functione, quæ dicto *Quocumque*, est tam lata, ut suum effectum operetur necesse est, ut comprehendat omne munus, omnemque functionem. *Tusc. litt. D. verb. Dicitio conclus. 351. num. 1., & seqq., Rot. decis. 265. num. 26. coram Otthobon., & cum dictum munus, seu functionem non coarctaverit ad qualitatem Principis Ecclesiastici, sed illam expressè ampliaverit ad qualitatem Principis Sæcularis. Quod etiam desumitur ex limitatione facta à Pontifice non præstandi servitium in negotiis criminalibus, ibi: *Dummodo ipsi Canonici se criminalibus negotiis non immisceant.* Quæ limitatio firmat Regulam, quod in cæteris aliis officiis, & functionibus permissum fuerit Indultario uti opera Canonicorum, ob vulgaria principia, quod exceptio firmat Regulam, quodque censetur permissum, quod non reperitur prohibitum, *Rot. decis. 606. num. 16. par. 19. tom. 2. Barbof. axiom. 178. nu. 1.* Sequitur, quod Episcopus Leodien poterat uti opera Canonici Joannis Reneri Berti in munere Pastoris Turmarum ad sui Corporis custodiam excubantium, ac proinde vigore præfati Indulti ei debentur fructus, & distributiones pro tempore in eo contento abessendi pro servitio Episcopi, non secus ac si Choro interesset, ut resolvit Sacra Congregatio in *Nolana Distributionum 6. Februarii 1700. tom. 5. pag. 687. num. 4.**

Præsertim quia Canonicus prædictus inserviens pro turmis destinatis pro custodia ipsius Episcopi censetur inservire ipsi Diocesi, cui præsidet, cum Diocesis sit in Episcopo, & censetur inservire Diocesi, *Fagnan. in cap. de cætero num. 12. de Cleric. non resid.*

Nec agitur de præjudicio Capituli, quia cum Episcopus Leodien habeat facultatem utendi opera octo Canonicorum in usu Regiminis Diocesis, nec non in quacumque functione, seu munere; poterat uti opera Canonici Reneri Berti in aliqua alia functione, & sic adhuc ei deberentur fructus, & distributiones pro tempore absentia. Placuit tamen Sacra Congregationi contrarium definire, & respondere proposito dubio *Negative*; quam resolutionem confirmavit etiam die 10. Julii 1717. Eo sub motivo quod orator non fuit assumptus ab Episcopo Leodien-

si ad ea munera, de quibus loquitur Indultum.

Sed ponamus, quòd Episcopus Leodienſis aſſumat octo Canonicos Dioceſis ad formam præfati Indulti. Quæro

Primò: *An hoc Indultum ſuffragetur eiſdem Canonicis pro ſervitio illius Dioceſis, & Principatus aſſumptis ad effectum conſequendi diſtributiones quotidianas, Anni-verſaria, omniaque emolumenta, quæ debentur ratione perſonalis reſidentia, & intereſſentia in choro, in caſu &c.*

Secundò: *An Canonici aſſumpti pro ſervitio ut ſupra, & qui non expleverunt annalem, & ſtrictam reſidentiam ad formam Statutorum propria Eccleſia gaudeant Indulto prædicto tam quoad maſſam groſſam, quàm quoad alia emolumenta in caſu &c.*

Hujusmodi dubia diſputata fuerunt in Sac. Congregatione Concilii, me ſtudente apud R. P. D. meum Anſidæum in Leodien. Indulti 10. Julii 1717. Eis igitur reſpondendum ſentiebam, prout infra

Ad primum quidem affirmativè, quando aliter diſpoſitum non fuerit à Teſtatoribus. Ita enim apertè ſuadere videtur littera Pontificii Indulti concedentis Canonicis aſſumptis, & abeſſentibus pro ſervitio Dioceſis, & Principatus Episcopi Leodienſis facultatem non ſolùm percipiendi fructus Maſſæ Capitularis, verùm etiam diſtributiones quotidianas, anniverſaria, omniaque emolumenta, quæ debentur ratione perſonalis reſidentia, & intereſſentia in choro ibi -- *Ac inſuper donec in muneribus vigore præſentium occupati fuerint ab eorum Eccleſiis abeſſe, ac interim fructus omnes &c. obventiones, & emolumenta quæcumque, ac diſtributiones etiam quotidianas ordinarias, & extraordinarias &c. cum ea integritate percipere valeant, cum qua percipere poſſent, ſi perſonaliter reſiderent, ac Divinis Officiis aſſiduè intereſſent.* Unde, niſi obſtent diſpoſitiones Teſtatorum, quibus derogari non ſolet à Summo Pontifice, ſed omnino veniunt ſervandæ, nè retrahantur fideles à piis operibus, *Fagnan. in cap. tua nobis de teſtam. num. 14. Card. de Luc. de benef. diſc. 95. n. 8.* Præfatum Indultum ſuffragari debet eiſdem Canonicis ad effectum conſequendi diſtributiones quotidianas, anniverſaria, omniaque alia emo-

11 lumenta, quæ debentur ratione perſonalis reſidentia, & intereſſentia in choro; cùm deceat privilegium Principis, in eis, quæ ibi determinantur, eſſe manſurum. *Gloſ. in Clement. Cùm ſi de cenſib. verb. volumus, & in ſimilibus terminis reſolutum fuit ab eadem Sac. Congregatione in Colonien. diſtributionum 8. Maji 1671.*

Non obſtare dicebam documenta, quæ in contrarium allegabantur, ex quibus probare contendebatur inobſervantia Indulti de quo agitur, reſpectu diſtributionum, & anniverſariorum in Eccleſia Leodien. quia in primis obſervabam ex nonnullis eorum deduci non poſſe hujusmo-

12 di inobſervantia, uti erant diſpoſitiones Cleri Leodienſis, quæ cùm eſſent ab eo exarata ad proprium commodum nihil probant, *Card. de Luc. de donat. diſc. 16. n. 3. Adden. ad Buratt. deciſ. 3 14. nu. 8.* Et licet admittatur aliquo modo probari inobſervantia ſimilium Indultorum antecederet ad præſens Indultum, de quo agitur, Episcopo Leodien. conſeſſorum ex exemplis nonnullorum Canonicorum Indultariorum, qui non receperunt diſtributiones, & anniverſaria; non obſtante, quòd illa

vigore Indulti à propriis Capitulis petierint. Tamen hæc inobſervantia antecendentium Indultorum obſcurare non poſteſt claram diſpoſitionem præſentis Indulti, & efficere, quòd illud non ſit com-

13 prehenſivum etiam diſtributionum, & anniverſariorum; cùm ex inobſervantia, & non uſu præcedentis Indulti fieri non poſſit illatio ad inobſervantiam conſimilis Indulti poſterioris, cui innituntur hodierni Canonici Indultarii, ad *Text. in cap. porrò, & cap. recepimus, & cap. ſanè de privil.* Attento præcipuè, quòd huic inobſervantia derogatum fuit per controverſum Indultum, utpote manitum clauſula derogatoria cujuſcumque contrariae conſuetudinis ibi -- *Non obſtantibus &c. ſtatutis, & conſuetudinibus* -- quæ clauſula tollit omnia, quæ diſpoſitioni, in qua eſt appoſita, obſtare poſſunt, *Barboſ. de clauſ. clauſ. 82. n. 4.*

14 Ad ſecundum verò negativè; quia Indultum comprehendit illos Canonicos, qui ſunt capaces percipiendi fructus, & alia emolumenta Canonicatus, ut patet ex tenore ejuſdem Indulti, in quo conceditur Canonicis facultas percipiendi in

in absentia fructus, & distributiones, quas residendo perciperent; Ergo loquitur de illis Canonicis, qui residendo sunt capaces fructus percipere; Canonici autem, qui non expleverunt annalem, & strictam residentiam sunt incapaces percipiendi fructus Canonicatus, juxta Statuta propriæ Ecclesiæ, adeoque Indultum ipsos non comprehendit, nec cum sit odiosum, & contra jus commune, est ad eos extendendum in præjudicium aliorum Canoniorum. *Manic. decis. 163. num. 5. Fagnan. in cap. olim de verb. signif. n. 18. & n. 26.*

Non adversatur clausula -- *non obstantibus Statutis* -- in eodem Indulto appositæ, quia cum non fuerit facta de illis specialis mentio Summo Pontifici, per ipsam non dicitur eis derogatum. *Barbos. de claus. claus. 84. nu. 1. & 2. Fagnan. in cap. Nonnulli num. 39. de rescript. Nec fuit necessarium eis derogare, quia sunt quamplurimi Canonici capaces in tot Ecclesiis Diœcesis, ex quibus valet Episcopus seligere octo Canonicos ad formam Indulti.*

Et ita resolutum fuit ab eadem Sacra Congregatione ubi supra in dicta *Leodien. Indulti.*

15 Respondeo secundò. Si Canonici non resideat, nec intersit Divinis Officiis, eo quia sit infirmus, non amittit distributiones quotidianas, quamvis propria culpa in infirmitatem inciderit. *Gemin. in cap. consuetudinem de Cleric. non residen. in 6. S. Qui verò n. 1. Barbos. ad Concil. cap. 12. sess. 24. de reformat. num. 88. & 95. Ratio est, quia infirmus intelligitur, & fingitur Ecclesiæ deservire. Ergo si fingitur deservire Ecclesiæ, debet consequi omnes fructus, quos consequeretur, si continuò in Ecclesia resideret, dum fictio super aliquo principali trahitur ad id, quod venit in consequentiam fictionis. Et ratio ulterior est, nè duplici damno afficiatur, juxta communem regulam: *Afflicto non est addenda afflictio. Monach. in dicto cap. consuetudinem num. 16. & seqq.**

16 Sic qui ad Ecclesiam se conferre non potest, quia est debilis in cruribus, seu tibiis, qui est cæcus effectus, & propterea Missas, & Divina Officia celebrare non potest, qui podagra laborat, vel sumit medicinam, aut sanguine minuitur, qui sanat is causa, seu alium locum pe-

tit, qui lepra, aut alio morbo contagioso cogitur ab Urbe discedere, potest distributiones quotidianas, & cetera emolumenta lucrari perinde ac si Divinis interesset. *Gemin. in dicto cap. Consuetudinem S. Qui verò, ibique Monach. Barbos. ubi supra n. 89. & seqq.*

17 Sed non omnis infirmitas est causa sufficiens ad lucrandas distributiones, sed illa, quæ est causa, propter quam non interest Divinis; Illa verò, quæ non est causa, propter quam non interest, ut quando etiam si non fuisset infirmus, non interfuisset Divinis, non est causa sufficiens ad lucrandas distributiones. *Gemin. in d. cap. Consuetudinem S. Qui verò nu. 4. ibique Monach. num. 18. Barbos. ad Concil. d. cap. 12. sess. 24. num. 96. Et juxta resolutionem Sacræ Congregationis Concilii in Asculana 5. Junii 1706. ubi inter alia dubia proposito illo, nempe-- *An distributiones quotidiana debeantur Canonico infirmo, si aliàs sanus non esset solitus residere?* Responsum fuit-- *negativè.**

Et ita resolutum fuit ab eadem Sacra Congregatione Concilii in *Mediolanen. Distributionum 4. Februarii 1713. ubi expositum fuit, quòd quampluribus pressus infirmitatibus Joseph Sirtorus Canonicus Sanctæ Mariæ Scalensis sexagenario major jam sub die 15. Januarii 1707. ex benignitate Sacræ Congregationis annale indultum vacandi à servitio chori reportavit cum solitis clausulis, quòd inter fructibus, & distributionibus frui possit, perinde ac si Divinis personaliter interesset. Hujusce sanè Indulti prorogationem multoties idem Canonicus obtinuit, atque postremò sub die 10. Decembris 1709. sub his verbis-- *Sacra Congregatio &c. petiram prorogationem ad triennium ab ultima die præcedentis Indulti computandum pro arbitrio, & prudentia Eminentissimi Archiepiscopi ex causa præmissa benigne Oratori impertita est. Verùm mox laudatus Præsul sub die 5. Martii subsequenti, annalem tantum prorogationem jam dicto Oratori impertitus fuit, sibi reservato jure hujusmodi Indultum protrahendi ad tempus in eo præstitum, si tamdiu infirmitates invaluissent; Cùm itaque eodem anno effluxo Capitulum autemet eundem Oratorem Divinis non interessentem, nullis subinde frui posse distributionibus, idem**

idem adhuc suis habitualibus languoribus affectus benignitatem EE. PP. implo-
ravit, quatenus tam pro præterito Indul-
ti obtenti effectu non frustretur, quam
imposterum eadem perseverante causa
novam prorogationem ipsi indulgeant.
Requisitus itaque desuper informare Vi-
carius Capitularis supracriptorum veri-
tatem enunciat, atque indagasse subdit,
quod prælaudatus Cardinalis Archiepi-
scopus ideo postremam prorogationem
pro viuis anni curriculo dumtaxat exe-
cutus fuit, ut obsequeretur enixis con-
tradictionibus Capituli, quod adhuc
etiam perseverat, exaggerando Oratoris
infirmities non adeò continuas, & gra-
ves esse, ut eum præpediant à civili ami-
corum consuetudine, & quin auram cap-
tare possit in quodam ipsius viridario,
proindeque nec idoneam excusationem à
chori servitio præbere eò certius, cum ex
Statuti dispositione nemo ex Canonicis
admitti debeat ad participationem distri-
butionum, nisi in canonica pro majore
anni parte residentiam fecerit; Cæterum
idem ipse Relator subdit, ejusmodi Sta-
tutum exulevisse. Perspectis itaque præ
cæteris iteratis Physicorum attestationi-
bus super malè affecta Oratoris valetudi-
ne, humiliter idem expetiit resolutionem
infrascripti dubii -- An, & à qua die de-
beantur distributiones?

18 Quod affirmativè, & à die 22. Februa-
rii 1711. per totum residuum triennii stu-
dens in hac causa respondendum sentie-
bam; infirmitas enim est una ex causis lit-
teraliter expressis in *cap. unico de Cleric.
non residen. in 6. confirmat. à Sac. Concilio
Tridentino cap. 12. sess. 24. de reform. ibi-
que Barbof. num. 88.* qua stante Canonici
absentes lucrantur distributiones.

19 Quod autem Canonicum Josephum
Sirturum detineat infirmitas plenè proba-
tum ex attestationibus Physicorum,
tum ex relatione Vicarii Capitularis asse-
rentis morbum, scilicet difficilem respi-
rationem, febrium frequentiam, dolores
hypocondriacos, ac colicis, necnon
etiam paralyfim, nedum perseverare, sed
nullam desinendi spem ostendere; quibus
attestationibus multum defert Sacra Con-
gregatio, ut in *Lauretana distributionum
8. Augusti 1711.* Et attenda continuatione
indispositionum ejusdem Canonici, di-

tributiones ei debentur integre de jure
communi in vim dicti *Textus in cap. unic.
de Cleric. non residen.*, & resolvit hæc Sa-
cra Congregatio in *Romana distributionum
14. Novembris 1699. tom. 5. pag. 659.
num. 6.* multoque magis ei debentur di-
tributiones à die 22. Februarii 1711. cum
indultum obtinuerit ab eadem Sac. Con-
gregatione die 7. Decembris 1709. ad
triennium scilicet usque ad 7. Decembris
1712. quo stante denegari non possunt di-
tributiones, ut resolvit Sacra Congre-
gatio.

20 Nec Eminentissimus Archiepiscopus
poterat illud restringere tantummodo ad
annum, quia licet executio ejusdem In-
dulti fuerit commissa eidem Archiepisco-
po pro ejus arbitrio, & prudentia, tamen
non poterat uti hujusmodi arbitrio contra
dispositionem legis eximentis à residen-
tia Canonicum infirmum, eique conce-
dentis distributiones, cum arbitrium à
jure regulari debeat, *Rota coram Cavaler.
decis. 11. num. 1.* adeòque durante infirmi-
tate præfati Canonici, non poterat re-
stringere Indultum tantummodo ad an-
num.

21 Non obstat, quòd præfatus Canonicus
à propriis mansionibus transeat ad do-
mum vicinam, descendat quandoque in
suum viridarium, quasi quod si infirmitas
non impedit, quo minus valeat hæc om-
nia agere, neque illi per consequens ac-
cessum ad Chorum impedire possit; Quo-
niam cum hujusmodi actiones fieri soleat,
ut ægrotus tot, tantisque indispositio-
nibus afflictus, aliquod sublevamen quan-
doque sentiat, desumi non potest ab illis
argumentum ad possibilitatem accedendi
ad Chorum, ut in puncto respondit *Rota
in una Januen. juris patronatus impress. pe-
nes Marchesan. de Commiss. par. 1. fol. mihi
520.* immò ab onere residendi excusare-
tur, si sanitatis causa balnea, seu alium lo-
cum peteret, et si egrederetur à Civitate,
ut aura salubriori uti valeat juxta *Barbof.
ad Concil. sess. 24. cap. 12. nu. 93. & de offic.
& potest. Episcop. alleg. 53. num. 169. & de
jur. Eccles. univers. lib. 3. cap. 18. num. 6.*

Minusque officit certum statutum Col-
legiatæ statuens neminem ex Canonicis
admitti ad distributiones, nisi pro majore
parte anni in Canonica ipsius Ecclesiæ
residentiam fecerit; Etenim statutum hu-
jusmo-

jufmodi non est hodie in observantia, prout ex confessione Canonorum refert ipse Vicarius Capitularis; Adeoque de illo nulla consideratio habenda est. *Surd. conf. 58. num. 9. Gratian. difcept. 865. num. 10.*

Sicuti de facto in nulla consideratione habitum fuit à Canonicis dictæ Collegiæ, quando per decennium liberè confenserunt, ut præfatus Canonicus Sirturus infirmus, lucraretur suas distributiones etiam si non resideret in dicta Canonica.

23 Et si Canonicus infirmus obtineat indultum vacandi à Choro ex causa infirmitatis, illud suffragari valet pro laudemiiis, quindenniis, aliisque functionibus in Ecclesia peragendis, exceptis anniversariis, & in quibus diversimodè fuerit à Testatoribus dispositum, itaut in ejus absentia ex dicta causa infirmitatis lucrari debeat omnia emolumenta cujusvis generis, & speciei, ut resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in Romana Jurium Canonicalium 5. Maji 1703. ubi expositum fuit, quod obtinuit die 30. Septembris anni præteriti Joannes Petrus Strada Canonicus Collegiæ Ecclesiæ SS. Celsi, & Juliani à Sacra Congregatione Indultum vacandi à servitio Chori ad biennium attempto quodam incurabili morbo, quod patitur, necnon doloribus, & assiduis incommodis ab eodem provenientes cum solitis clausulis, quod scilicet -- *Interim omnes fructus, & distributiones quotidianas sui Canoniciatus perciperet, non secus ac si Choro, & Divinis Officiis personaliter interesset* -- Renuit autem Capitulum, & Canonici ejusdem Ecclesiæ nonnulla emolumenta præfato Canonico persolvere eo sub fundamento, quòd in dicto Indulto non sint comprehensa, & signanter illa ex actibus Capitularibus provenientes, ac portionem communium, laudemii, & similia; Unde propositis dubiis.

Primò -- *An Canonico Strada, cui ex causa infirmitatis fuit concessum indultum vacandi à Choro, aliisque Officiis Divinis, illud etiam suffragari valeat pro laudemiiis, quindenniis, Capitulis, actibusque Capitularibus, Anniversariis, Festivitatibus, Processionibus, ac pro quibusvis functionibus in Ecclesia peragen., itaut lucrari debeat omnia emolumenta cujusvis generis, & speciei,*

communia nuncupata, ac etiam victualia, & candelas, & quatenus affirmativè.

Secundò -- *An eidem Canonico competat pro sua rata parte etiam jus accrescendi earum distributionum, & communium, quæ ob absentiam, vel vacationem Canonorum interessentibus accrescunt, & à qua die supradicta omnia debeantur.*

Responsum fuit ad primum -- *Affirmativè etiam quoad laudemia, exceptis Anniversariis, aliisque conventionibus non fixis, & in quibus diversimodè fuerit à Testatoribus dispositum* -- Ad secundum -- *Affirmativè à die præsentationis Indulti.*

24 Sed si Coadjutor sanus non interfit Divinis Officiis, distributiones non debentur Canonico Coadjuto infirmo, juxta resolutionem Sac. Congregationis Concilii in dicta Asculana 5. Junii 1706. ubi proposito dubio -- *An debeantur Canonici Coadiutis infirmis distributiones, si Coadjutores sani non interveniunt* -- responsum fuit -- *Negativè, & ampliùs.*

25 Respondeo tertio. Si Canonicus non resideat, nec interfit Divinis Officiis, eo quia sit jubilatus, non amittit, sed percipit omnes distributiones, ac si personaliter resideret.

26 Sed Canonicus obtinere non potest Indultum jubilationis, nisi post 40. annorum servitium continuò Ecclesia præstitum, ut pluries resolvit Sacra Congregatio Concilii in Aversana 20. Martii 1700. & in Tranen. jubilationis 13. Januarii 1703. & in Ripana jubilationis 29. Novembris 1710. in Romana jubilationis 6. Augusti 1712., ubi expositum fuit, quod ab anno usque 1669. Præbendam Canonicalem in Ecclesia SS. Celsi, & Juliani obtinuit Joannes Petrus Strada, eique exactissimum impendisse servitium asserit ad annum usque 1702., quo exinde tempore, cum incisionem passus Choro sistere nequiret, ab EE. PP. benignitate reportavit biennale Indultum vacationis cum clausula -- *Et interim omnes fructus, & distributiones quotidianas sui Canoniciatus percipere, non secus, ac si Choro, & Divinis Officiis personaliter interesset* -- quod sanè eadem perseverante, quinimo in dies exacerbante infirmitatis causa dictus Canonicus jubilationis Indultum demissè exposcit, autumans quadragenarium curriculum jam absolvissè, computatis tri-

ginta

ginta tribus annis, quibus assiduum Ecclesiae servitium persolvit cum aliis post reportatum suspensum Indultum effluxis. Super quibus Oratoris precibus requisitus Eminentissimus Urbis Vicarius animadvertit quadraginta plusquam annos exactos esse, quo Orator Canonicalem praebendam obtinuit, ceterum de servitii assiduitate sibi nequaquam constare subdit.

Unde proposito dubio -- *An Oratoris precibus sit annuendum* -- responsum fuit -- *Negative, & amplius* --

- 27 Et ita Ego etiam sentiebam studens in hac causa, quoniam jubilatio conceditur Canonico in praemium continui laboris praestiti Ecclesiae spatio 40. annorum -- *Ad instar militis Veterani, qui tamdiu inservit, nullo munere personali detentus post labores suos perenni quiete perfruatur* -- sunt verba *Text. in l. 1. C. de Veter. lib. 12.* juxta supradictas resolutiones Congregationis Concilii.

Canonicus autem Strada servierit Ecclesiae S. Celsi solum spatio 33. annorum, nec constat de laudabili, & continuo servitio toto hoc tempore ex libris Ecclesiae juxta relationem Eminentissimi Vicarii.

Non obstat, quod ab anno 1695. usque ad 1702. & sic spatio septem annorum obtinuerit Indultum, per quod dispensatus fuit à Choro, aliisque Divinis Officiis, & interim omnes fructus, & distributiones quotidianas sui Canonicatus percipere valeret non secus, ac si eis verè, & personaliter interesset; Quia tempus il-

- 28 lud septem annorum, quo idem Canonicus Strada fuit absens à Choro ex Indulto, computari non potest ad effectum obtinendi jubilationem. Ratio est, quia Indultum praedictum concessum à Papa Canonico solum ad effectum percipiendi distributiones, non potest extendi ad alium effectum scilicet computandi annos absentiae pro obtinenda jubilatione. *Sabell. summ. divers. §. Privilegium tom. 3. n. 1. §. Et quod Tusch. conclus. 734. litt. P. num. 7.*

- 29 Si verò Canonicus continuum 40. annorum Ecclesiae praestiterit servitium conceditur ipsi Indultum jubilationis, ut fuit concessum à Sac. Congregatione Concilii in *Bergomen. jubilationis S. Augusti 1716.* cuidam Martino Antonio Guerrini

Canonico Subdiaconali Cathedralis Ecclesiae, qui de consensu Capituli petiit Indultum jubilationis exponens, quod ipse inchoaverit servitium dictae Ecclesiae uti Coadjutor Canonici Antonii ejus Patru die 4. Novembris 1675. defuncto verò Coadjuto die 19. Januar. 1684. uti Principalis à dicta die continuaverit integrum servitium usque ad mensem Octobris 1705., à quo tempore ob habituales infirmitates ab Ordinario approbatas singulis annis à Sac. Congregatione Indultum obtinuerit vacandi à servitio Chori pro horis Matutini, & Primae; Unde proposito dubio -- *An Indultum jubilationis sit concedendum in casu &c.* -- Responsum fuit -- *Affirmative ad formam consensus* --

Et quidem optima ratione, quia uti dicebam meum aperiendo votum.

- 30 Constat Canonicum Martinum Guerrinum laudabiliter inservisse Ecclesiae Cathedrali spatio 40. annorum ab anno scilicet 1675. usque in praesens, adeoque dignus & Indulto Jubilationis, quod Sac. Congregatione concedi solet Canonico, qui continuum 40. annorum servitium Ecclesiae praestitit ad instar Militis Veterani Armatae Militiae, qui ob diuturnum, & continuum servitium eximitur à Lege ab ulteriori onere. *A. Text. in l. 1. cod. de veter. lib. 12. & l. à muneribus ff. de muner. & honor. Pignattell. consult. 224. num. 12. tom. 4. Monacell. formul. for. Eccles. tit. 2. formul. 4. num. 13. tom. 1.* Maximè cum concurrat unà cum laudabili servitio quadragenario, Infirmitas habitualis ejusdem Canonici; quo casu adesse dicitur aliud fundamentum, cui innititur hoc Indultum. *B. Pignattell. ubi supra num. 19. Monacell., ubi supra*, & concurrat etiam consensus Capituli; & gratia hujusmodi non afferat ullum praedictum Ecclesiae, & Capitulo, quod constituitur ex tribus dignitatibus 41. Canonicis, ultra Cappellanos, & Sacerdotes inferiorum ordinum.

- Non obstat, quod Canonicus orator ab anno 1675. usque ad annum 1684., & sic spatio novem annorum, servitium Ecclesiae praestiterit uti coadjutor Canonici sui Patru, ita ut in servitio quadragenario connumerari non debeat tempus praestiti servitii, ex titulo coadjutoriae; 31 Quoniam haec Sac. Cong. in servitio quadragenario, alius computavit tempus ser-

servitii præstiti à Canonico etiam nomine coadjutorio, ut in *Bergomen. die 11. Februarii 1696.*, & in *Brixien. 27. Martii 1683.*, ubi ponuntur in calculo anni duo coadjutoria, & in *Novarien. 4. Augusti 1691.*, ubi anni quinque.

Minusque adversatur quòd ab an. 1705. usque in præsens obtinuerit Gratiam ab hac Sac. Congregatione abessendi à Matutino, & Prima, adeoque dici non possit quòd integraliter per annos 40. interservierint Ecclesiæ. Etenim, hujusmodi Gratia fuit ei concessa ex causa habitualis infirmitatis; & in cæteris horis semper assiduam præstitit assistentiam.

32 Et hic nota, quòd Indultum Jubilationis obtentum à Canonico suffragatur indistinctè, quoad omnes distributiones, ut resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in *Burgi S. Donni Jubilationis 19. Aprilis 1704.*, ubicum consuetum Jubilationis Indultum obtinuerit à Sac. Congregatione Joannes Jacobus Razzinus Canonicus Ecclesiæ Cathedralis post quadragenarium servitium continuò, ac laudabiliter expletum, Capitulum tamen, & Canonici illud impugnarunt putantes eidem Razzino suffragari non debere indistinctè, quòd omnes distributiones, sed dumtaxat quoad ordinarias, non autem extraordinarias, quas intelligunt eas esse quæ per decretum bon. mem. Episcopi Pallavicini de anno 1666. assignatæ reperiuntur pro qualibet hora Canonica, & Interessentibus tantùm debentur. Habito igitur ad Sacram Congregationem recursum per Canonicum Razzinum supplicando declarari omnes indistinctè distributiones sibi deberi, cum virtute præfati Indulti jubilationis in omnibus censerit debeat, ac si verè præsens esset, ac proinde propositis dubiis.

Primo: *An Indultum Jubilationis concessum Razzino sub die 29. Aprilis 1702. suffragetur pro participatione omnium fructuum, & distributionum etiam extraordinarum, & contentarum in decreto bon. mem. Episcopi Pallavicini; & quatenus affirmativè.*

Secundo: *An dd. distributiones veniant per Canonicos restituendæ à die intimati Indulti.* Responsum fuit: *Affirmativè ad utrumque.*

33 Respondeo quartò. Si Canonicus non

Pars II.

resideat, nec interfit Divinis Officiis, eò quia sit carceratus injustè, exularus injustè, excommunicatus, aut suspensus injustè, detentus per vim ab aliquo, ut propterea non possit in Ecclesia Divinis interesse officiis, non amittit distributiones quotidianas, sed dum pendet quæstio super justitia, vel injustitia carcerationis, exilii &c. debet petere fructus, & redditus conservari, ut constito de injustitia, restituantur ipsi absoluto; Cum hoc difficilius fieri possit fructibus jam consumptis. Intellige tamen, si antea hujusmodi Canonicus solitus erat frequentare chorum, & Divinis interesse. *Monach. in d. cap. consuetud. de Cleric. non residen. in 6. nrm. 22. Barbof. ad Concil. ubi supra n. 101.*

34 & seqq. Insuper nec amittit distributiones si sit injustè impeditus, & sit violenter à Capitulo expulsus à possessione Canonicatus, sed Capitulum tenetur reintegrari, & restituere Canonico taliter impedito omnes fructus, & distributiones perceptas à die expulsionis à possessione, aut præstiti impedimenti in adipiscenda possessione, quæ in odium impediens habetur pro capta. *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. vers. & hæc quinta, Rot. dec. 173. n. 1. coram Royas.*

35 Quia cum causa non residendi fuerit impedimentum injustè præstitum à Capitulo; hinc Capitulum non poterat distributiones sibi mer ipsi adjudicare, vel in causas sibi bene visas erogare, sed illæ spectare debent ad Canonicum ratione talis impedimenti absentem, qui sicut jacturam distributionum passus fuit ex facto Capituli, ita æquitati consentaneum est, ut ab eodem Capitulo damni reparationem assequatur. *Rot. in Bovinen. Archidiaconatus super fructibus 29. Martii 1715. S. Resolutioni coram Eminentissimo Scotto, & in his præcis terminis eadem. Rot. in Vormatien. Decanatus super fructibus 26. Febr. 1717. S. Absque eo quod coram R.P.D. Crispo.*

36 Respondeo quintò. Si Canonicus non resideat, nec interfit Divinis Officiis, eò quia sit absens ex privilegio, vel pro evidenti Ecclesiæ utilitate, vel eò quia ad sit necessitas recedendi, seu non interessendi Divinis Officiis, nimirum ex causa pestis, aut hostilitatis, aut etiam ex causa

37 terræmotus non amittit, sed lucratur di-

X x x

ftri-

tributiones. *Gemin. in d. cap. Consuetudinem de Cleric. non residen. in 6. §. Statuimus num. 5. ibique Monach. nu. 13. & n. 26. & 28. Barbof. ad Concil. d. cap. 12. sess. 24. de reform. n. 75. 97. & 99.*

Et ita quoad absentiam ex causa terræ motus resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in Reatina Distributionum 19. Aprilis 1704. ubi expositum fuit, quòd reportata à Sacra Congregatione facultate per Capitulum, & Canonicos Cathedralis Reatis celebrandi Divina Officia sub Tentorio, tempore quo notissimæ terræ concussiones etiam in dicta Civitate sæviebant, attenta ruina, quam Ecclesia Cathedralis minabatur, nonnulli ex ipsis Canonicis, minorem tamen Capituli partem constituentes, renuerunt in dicto Tentorio assistentiam Divinis Officiis præstare; Unde ad instantiam cæterorum Canonicorum ibidem interessentium in vim supradictæ facultatis Sacræ Congregationis, EE. PP. per plura, ac reiterata decreta, Sanctissimo etiam postremo loco approbante, demandarunt Vicario Apostolico, ut præfatos Canonicos reluctantes omnino cogeret ad interveniendum unà cum aliis in dicto Tentorio sub pœnis amissionis distributionum, aliisque à Sacro Concilio Tridentino, & Constitutionibus Capitularibus contra non interessentes præscriptis, prout tandem post demandatam quoque executionem dictorum decretorum à R. P. D. Auditore Sanctissimi, obtemperarunt; Cessato autem exinde timore præfatarum concussionum, factoque regressu per Canonicos ad officium in Ecclesia Cathedrali, exorta fuit controversia super participatione distributionum inter Canonicos, qui in Tentorio Divina Officia ab initio persolverunt, & alios, qui ibidem persolvere recusarunt. Unde propositis dubiis.

Primò, *An Canonici Beneficiati, & Clerici Cathedralis à die intermissi servitii in Ecclesia ex causa terræ motus sint admittendi ad distributiones quotidianas, anniversaria, & nocturna, usque ad dies completi Tentorii, seu potius illæ adactæ censeantur aliis, qui in Ecclesia Divina Officia persolverunt?*

Secundò, *An Canonici Beneficiati, & Clerici ejusdem Cathedralis, qui completo*

Tentorio sub eadem Ecclesia Divina Officia continuerunt, sint admittendi ad distributiones quotidianas, nocturna, & anniversaria, seu potius ista adaugenda sint aliis, qui sub Tentorio Divina Officia persolverunt?

Responsum fuit: *Ad primum, quoad primam Affirmativè, & quoad secundam partem Negativè. Ad secundum, Affirmativè ex gratia.*

38 Respondeo sextò, si Canonicus non resideat, nec interfit Divinis Officiis, ed quia nolit residere, amittit distributiones quotidianas, quæ accrescunt præsentibus, & interessentibus in officiis. *Anan. in cap. licet de præben. & dignit. num. 2., & resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in Asculana 5. Junii 1709. Ad quartum, qui Interessentes possunt dicto Canonico absenti remittere, & donare amissas distributiones ob non residentiam, secus si non accrescerent Interessentibus, sed deberent converti in utilitatem Ecclesiæ. Gemin. in cap. consuetudinem de Cleric. non resid. in 6. num. 10. in fine, Barbof. ad Concil. d. cap. 12. sess. 24. num. 108.*

39 Immo, ut superius dixi num. 1., primo anno privatur dimidia parte fructuum, secundo anno omnibus fructibus, crescente autem contumacia potest Superior illum cogere ad residendum per censuras, vel ipsum privare Beneficio, juxta *Textum expressum in cap. Relatum de Cleric. non residen. ibi -- Relatum est nobis, quod cum in Lateranen. Concilio statutum sit, ut persona tali Ecclesia, vel Beneficium Ecclesiasticum conferatur, quæ residere in loco, & curam ejus per se valeat exercere, nonnulli ad Ecclesias præsentati hoc se posse affirmant, sed efficere contradicunt. Et infra: Cum igitur verba accipienda sint cum effectu, tales si præsentati fuerint non debent admitti, & admissi poterunt amoveri: nisi forte de licentia suorum Prælatorum, vel studio literarum, vel pro aliis honestis causis contigerit eos abesse. Et dispositum fuit à Sac. Conc. Trident. cap. 12. sess. 24. de reform. Anan. in cap. ex parte de Cleric. non resid. n. 4. ibique Gonzal. n. 5.*

40 Quod tamen procedit, nisi aliter fuerit dispositum à Fundatore Canonicatus; quia si in fundatione vel nullum fuit adjunctum onus residentia nec expressè nec tacitè, vel solum præscripta fuit residentia

tia temporalis, & non continua; vel quatenus continua, si ea demandata fuit sub pœna amissionis fructuum tantum, & non tituli; tunc non habet locum Concilium Tridentinum *ubi supra*; quia hoc ibi non induxit novum onus, sed fundaciones Canoniatuum reliquit, prout Fundatores demandaverant. *Fagnan. in cap. Licet de præben. num. 58. Garz. de benef. par. 3. c. 2. nu. 312. Barbof. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 12. num. 64. Card. de Luc. in annot. ad idem Concil. dist. 4. sub nu. 12. & alii, quos refert, & sequitur Rot. in Augustana Canoniatu Provincia Moguntina 14. Martii 1710. §. Pro talis coram Reverendissimo bo. me. Molines.*

41 Sed ad hoc ut Canonicus non residens privari possit dimidia parte fructuum, aut omnibus fructibus, aut Canoniatu, aut Præbenda ob contumaciam in non residendo requiritur, quod præcedat citatio personalis, alias sententia privationis, aut privatio ipsa Canoniatu non sustinetur, & Canonicus privatus est reintegrandus etiam quoad fructus præteritos, & distributiones juxta *Gloss. in dicto cap. relatum verb. amoveri*, ut resolutum fuit à Sacra Congregatione Concilii in *Iserien. Canoniatu 22. Februarii 1710.*, ubi expositum fuit, quod Absente Martino de Marco Canonico à residentia sui Canoniatu, Promotor Fiscalis illius Curie Episcopalis sub die 8. Januarii 1703. inffitit coram Episcopo, ut procederetur contra dictum Canonicum non residentem ad formam Sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini *cap. 12. sess. 24. de reform.* Unde pluribus desuper examinatis testibus deponentibus de absentia dicti Canonici usque de mense Septembris 1702., eosque nescire fatentibus, ubi nam is tunc reperiretur, & pariter asseverantibus præbendas illorum Canoniatuum tenuissimi redditus esse, quin, & illam Canonici de Marco vix attingere carolenos quatuor, reliquis omnibus redditibus consistentibus in quotidianis distributionibus nonnisi præsentibus acquiri solitis, Episcopus ad reiteratam instantiam ejusdem Promotoris Fiscalis decrevit citationem hujusmodi *Rev. Dominum Martinum de Marco Canonicum Cathedralis d. Civitatis per trinas citationes ad valvas prædictæ Cathedralis monendum*
Pars II.

fore ad residendum assignatio eidem termino dierum quindecim in qualibet citatione. Et ita &c. Ad tenorem hujus decreti exeditæ fuerunt contra eundem litteræ citationales, seu Monitoriales per diversas dilaciones quindecim dierum pro qualibet cum termino peremptorio -- *Ad personaliter redeundum ad residentiam sui Canoniatu, alias termino prædicto elapso compareat ad videndum se Canoniatu prædicto, ejusque Præbenda ad formam Sacri Concilii Tridentini privari, attenda fructuum Præbenda tenuitate, & ex quo obventiones omnes Canoniatu prædicti in distributionibus quotidianis consistentes interessentibus accrescunt &c.* iisque Monitorialibus per Cursores executis per affixionem ad valvas Ecclesiæ Cathedralis, sub diebus nempe 18. Aprilis 7., & 28. Maji prælibati anni 1704., inculatisque in singulis earum terminis, contumaciis adversus sæpeditum Canonicum non comparentem, antedictus Episcopus prævia monitione ad sententiam pro die crastina, executæ etiam ad valvas Cathedrales definitivè sententiavit sub die 17. subsequenti mensis Decembris 1704. dictum Canonicum de Marco fore privandum, prout privavit Canoniatu, & Præbenda, quam in ea Cathedrali obtinebat; Cùmque exinde dictus Canoniatu sic vacans fuerit primo provisus in personam Perri de Augustino, qui dicitur illum resignasse, ac postmodum in personam Josephi Græci, recursum propterea habuit tanquam gravatus dictus de Marco ad Sac. Congregationem, tum quia in dicto Processu non fuit servata forma Sacri Concilii loco præallegato; tum pariter ex defectu citationis Personalis. Unde quæsitum fuit.

Primò: *An privatio Canoniatu possessi à Rev. Martino de Marco facta ab Episcopo sustineatur? Et quatenus negativè.*

Secundò: *An dictus Rev. Martinus sit ad illum reintegrandus, etiam quoad fructus præteritos?*

Et Sacra Congregatio respondit: *Ad primam negativè: Ad secundam affirmativè.*

42 Et in personaliter citato non requiritur trina monitio, sed sufficit una etiam extrajudicialis. *Text. in cap. ex parte de Cleric. non resid. ibique Gloss. Abb. num. 3.*
Xxx 2 Anan.

Anan. n.1., Butr. n.4., Fagnan. n.1., Gonzal. in cap. ex tua de Cleric. non resid. n.2. Barbof. ad concil. dicto cap. 12. sess. 24. n.70., & 71.

- 43 Sed si personaliter citari non possit, quia ignoratur, ubi sit, vel longè absit, itaut commodè non valeat citatio ad ipsum pervenire, debet in ejus Ecclesia trinæ citationis edictum publicari (non sufficit enim una citatio pro tribus) & post ultimum edictum per sex menses expectari, itaut privatio aliter facta est nulla, juxta Text. in dicto cap. ex tua de Cleric. non resid. ibique, Abb. n.1., Anan. n.1., Butr. n.1., Fagnan. n.1., Gonzal. n.4. Barbof. ad Concil. ubi supra n.70.

ARGUMENTUM.

Apposito à Fundatore Collegiatæ de Jurepatronatus onere Missæ Conventualis in limine foundationis, An, & quando Canonici teneantur ad illius applicationem pro anima ejusdem Fundatoris?

SUMMARIUM.

- 1 Aliud est canere, & aliud celebrare Missam Conventualem.
- 2 Quis videtur habere voluntatem, prout verba sonant.
- 3 Quod Fundator noluerit applicationem Missæ Conventualis pro ejus Anima, ex quibus præsumatur? & n.4., & 5.
- 6 Capitulum de jure non solum tenetur celebrare, sed etiam applicare Missam Conventualem per Benefactores.
- 7 Missa Conventualis est pars Divini Officii.
- 8 Referuntur quam plures resolutiones Sac. Congregationis Concilii, in quibus resolutum fuit Canonici teneri ad applicationem Missæ Conventualis. & n.9. 10. 18., & 22.
- 11 Onus celebrandi Missam Conventualem, an spectet ad solos Canonicos, vel etiam spectet ad Beneficiatos Choro addictos? & n.23.
- 12 Cessante legitimo impedimento, non per substitutum, sed per seipsos tenentur canere Missam Conventualem.
- 13 Capitulares, an teneantur reddere ra-

tionem Presbyteris participantibus? & num.4.

- 15 Administratio Communeriæ de jure spectat ad Canonicos, privativè, quoad Presbyteros.
- 16 Presbyteri participantes de Massa Communeriæ, an possint ad nutum Canonicorum amoveri?
- 17 Beneficia, an, & quando reduci possunt?
- 19 Canonici à die adepti Canonicatus, an teneantur satisfacere Missas Conventuales usque adhuc non applicatas?
- 20 Missa de Anniversario, an cedere possit loco Missæ Conventualis.
- 21 Habentes curam animarum tenentur diebus festivis Missam Parochialem applicare pro Populo.
- 24 Quando injungitur celebratio Missarum, de jure intelligitur cum applicatione. Limita ut ibi.
- 25 Pro debito capituli mandatum exequi debet contra bona ipsius Capituli non verò contra unum ex Canonicis.
- 26 Canonici tenentur applicare Missam Conventualem, non obstante consuetudine immemorabili in contrarium, ac tenuitate præbendarum, & non obstante, quod in impositione oneris Missæ Conventualis Fundator usus fuerit solo termino cantent.
- 27 Canonici tenentur ad applicationem Missæ Conventualis, etiam si Fundator, eam non expresserit, & quare? Vide ibi.

CASUS XII.

Auctoritate Apostolica quidam pius Fundator erexit, ac dotavit de propriis bonis Ecclesiam Collegiatam A, constituendo ibi unam Dignitatem Archidiaconalem, duodecim Præbendas Canonicales non satis pingues, & totidem Beneficia simplicia; & in limine foundationis apposuit varia onera, & conditiones, nimirum, quòd Archidiaconus, Canonici, & Beneficiati Horas canonicas, Missas, ac alia Divina Officia tam diurna, quàm nocturna celebrent; Quòd Archidiaconus cantare debeat Missas Conventuales in quibusdam solemnioribus diebus, Canonici in singulis diebus festis, Beneficiati verò in cæteris diebus ferialibus; & quòd quolibet anno celebrent duo Anniversaria tantum pro ipsius ani-

ma,